

DAX 11.075,29 +0,15%

CAC 4.458,16 -0,89%

Dow Jones 24.206,86 -1,59%

Nikkei 20.433,45 +1,49%

Αναζήτηση Μετοχής ή Είδους

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΕΙΚΤΗΣ: 17:19 **601,16 -1,37%** -8,36

Τζίρος: 62,80 εκ. €

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

09:56

Παγώνη: Δεν πρέπει να ανοίξουν τα δημοτικά και τα νηπιαγωγεία

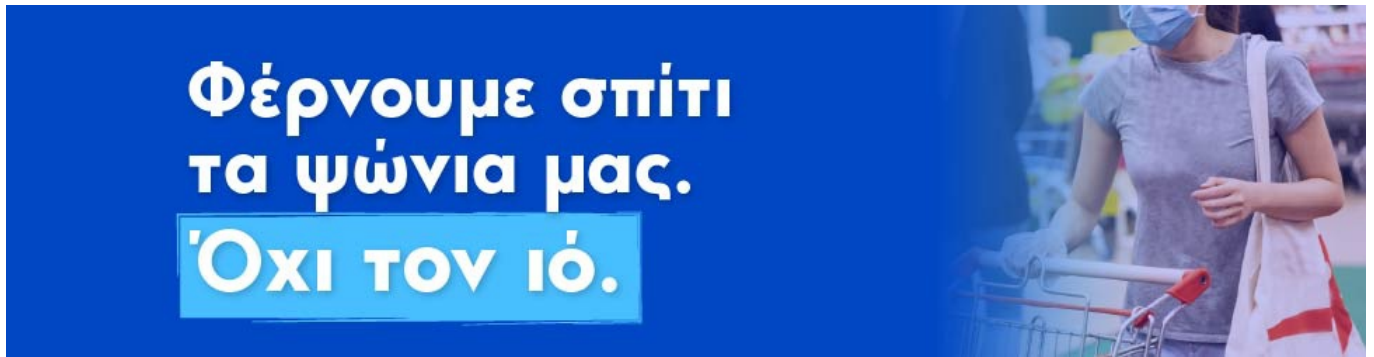
EUR / USD 1,09457

EUR / CHF 1,06010

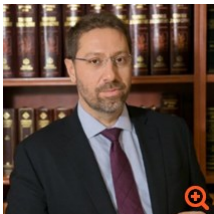
ΜΕ ΑΠΟΨΗ

Τετάρτη, 25-Σεπ-2019 00:03

Ιερά... κίνητρα και αντικίνητρα

193

Του Αργύρη Αργυριάδη

Η περιώνυμη κρίση – αν δεν έχουμε δραματικές αλλαγές στο διεθνές περιβάλλον – μπαίνει στη ζώνη του λυκόφωτος.

Πράξεις και παραλείψεις μαθητευόμενων μάγων αλλά και μια κοινωνία που αρνείται πεισματικά να αλλάξει είχαν ως επακόλουθο η ημεδαπή κρίση να αποκτήσει μοναδικά – σε σχέση με τις χώρες του ευρωπαϊκού νότου – χαρακτηριστικά. Αποδείχθηκε πιο έντονη και με μεγαλύτερη διάρκεια από όσο προέβλεπαν οι αναλυτές εντός και εκτός των τειχών. Το ζητούμενο σήμερα είναι η κρίση να μας εγκαταλείψει οριστικά. Ο κίνδυνος, ωστόσο, η παρατεταμένη ύφεση να μετατραπεί σε φθοροποιοό στασιμότητα παραμένει υπαρκτός.

Ο εξορθολογισμός των φόρων είναι μια κίνηση προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά υπό τη δαμόκλειο σπάθη των πρωτογενών πλεονασμάτων μάλλον θα αποδειχθεί ανεπαρκής. Η άρση των γραφειοκρατικών στρεβλώσεων και η επικοινωνιακή προσπάθεια να αλλάξει η "ψυχολογία της αγοράς" προφανώς αποτελούσαν αδήριτη ανάγκη και ήδη αποδίδουν καρπούς. Ζητούμενο παραμένει, όμως, η λήψη στοχευμένων μέτρων για την τόνωση του επιχειρείν ιδίως των επιχειρήσεων που διακρίνονται από ένταση κεφαλαίου ή εργασίας και εκφεύγουν του συνηθισμένου πλαισίου της μικρής "οικογενειακής επιχείρησης".

Τη δεκαετία που μας πέρασε η συντριπτική πλειοψηφία των επιχειρήσεων που είχαν να επιδείξουν ένα "ευδιάκριτο μέγεθος" στην αγορά βρέθηκε αντιμέτωπη με τη συρρίκνωση των πωλήσεων, την υπερφορολόγηση και την έντονη δυσπιστία στο εξωτερικό (είτε σε πελάτες είτε σε προμηθευτές που επικαλούμενοι τον "κίνδυνο χώρας" (country risk) απέφευγαν τις συναλλαγές με ελληνικές επιχειρήσεις). Η πολιτεία αντί να βρει τα εργαλεία να τις υποστηρίξει, ώστε να αποφύγουν τη συρρίκνωση ή τη χρεοκοπία προτίμησε είτε το ρόλο του υπονομευτή (νομοθετώντας μέτρα που έδωσαν τη χαριστική

βολή) είτε του απλού παρατηρητή.

Ποια μέτρα, όμως, θα μπορούσαν να ληφθούν ώστε να τονώσουν επιχειρήσεις που βρίσκονταν σε "ελεύθερη πτώση"; Προφανώς μέτρα που κυρίαρχα θα στόχευαν στη μείωση του κόστους μέχρι η επιχείρηση να έβρισκε ξανά την περπατησιά της. Έτσι, λοιπόν, έστω και με καθυστέρηση ετών μόνον ως θετική μπορεί να χαρακτηριστεί η δυνατότητα παρέκκλισης από τις κλαδικές συμβάσεις εργασίας εκείνων των επιχειρήσεων που κατέβαλλαν δομημένες προσπάθειες σωτηρίας.

Οστόσο, μια τέτοια νομοθετική παρέμβαση από μόνη της δεν αρκεί και ίσως στέλνει λάθος κοινωνικά μηνύματα. Το μάρμαρο του περιορισμού του κόστους για να υπηρετηθεί και η ευρωπαϊκή αρχή της "διατηρησιμότητας των επιχειρήσεων" δεν πρέπει να το... πληρώσουν – έστω προσωρινά – μόνον οι εργαζόμενοι. Το ίδιο το κράτος πρέπει να διευρύνει τα κίνητρα, ώστε να αναταχθεί η επιχειρηματικότητα στη χώρα (ώστε στη συνέχεια να υπάρξουν περισσότερες και καλύτερα αμειβόμενες θέσεις εργασίες).

Για παράδειγμα γίνεται δύσκολα αντιληπτό για ποιο λόγο αυξήθηκε το κόστος του leasing (μηχανημάτων αλλά και ακινήτων) με την επέκταση της ειδικής εισφοράς του Ν. 128/75 (ήτοι ποσοστού 0,6% που υπολογίζεται με βάση τα μέσα μηνιαία υπόλοιπα των χορηγήσεων και καταβάλλεται κάθε μήνα, ενώ τα έσοδα από τον πόρο αυτό θεωρητικά διοχετεύονται για τη αντιμετώπιση "φυσικών καταστροφών") πριν από λίγους μήνες, με το Ν 4607/2019. Πρόκειται για κόστος που μετακυλύεται από τράπεζες και χρηματοδοτικά ιδρύματα στον οφειλέτη και τινάζει αιφνιδίως κάθε προγραμματισμό στον αέρα, ιδίως επιχειρηματικά σχέδια που αποτέλεσαν προϊόν ενδεδειγμένης διαπραγμάτευσης μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών στο πλαίσιο πολυμερούς συμφωνίας και εντέλει επικυρώθηκαν από τα Δικαστήρια. Η παραδοξότητα της πολιτείας και η αδυναμία της να δημιουργήσει ένα σημαντικό περιβάλλον κινήτρων διαφαίνεται και από το γεγονός ότι προτίμησε να εξαιρέσει – ήδη από το 2003 – από την ανωτέρω υψηλή (ιδίως σήμερα που η Ευρώπη ζει σε περιβάλλον μηδενικών επιτοκίων) εισφορά τις... Ιερές Μονές του Αγίου Όρους.

Κοντολογίς, πέραν της ορθής παρέμβασης στο εργασιακό κόστος των επιχειρήσεων που βρίσκονται σε φάση δομημένης διαδικασίας ανάταξης (δηλαδή στο πλαίσιο προπρωχευτικής, παραπρωχευτικής ή πτωχευτικής διαδικασίας) πρέπει άμεσα να καταργηθεί η εισφορά του Ν. 128/1975 στις επιχειρήσεις που πιστοποιημένα ακολουθούν τις ανωτέρω διαδικασίες, ενώ επιπροσθέτως θα πρέπει να προβλεφθεί νομοθετικά η μείωση της συμμετοχής τους με ίδια κεφάλαια στην περίπτωση υπαγωγής στον αναπτυξιακό νόμο ή στα προγράμματα του ΕΣΠΑ. Τώρα που το κλίμα μπορεί να αλλάξει και στην πράξη. Χτες μπορεί να ήταν νωρίς, αύριο θα είναι σίγουρα αργά...

* Ο κ. Αργύρης Αργυριάδης Δικηγόρου – Φορολογικού Συμβούλου
www.alf.gr

193

ΣΑΣ ΑΡΕΣΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ;

ΣΧΟΛΙΑΣΤΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

